

УВОД

Сложена држава је облик државног уређења где у односу централних и нецентралних органа, нецентрални органи имају висок степен самосталности. Код оваквих облика државног уређења испољава се висок степен децентрализације у којој је, чак и суверени, врховни орган нецентрални централизован орган или своју сувереност дели са централним органом.

Под сложеном државом подразумева се она држава која је састављена из више држава чланица. Чињеница да у држави постоји више држава чланица изазива противуречности у погледу састава, односно поставља се питање носиоца државне суверености. Постоје две ситуације у вези с тим ко је носилац суверенитета. Прва, да сама та држава, која је састављена из више држава чланица, буде носилац целокупне суверености и да као таква са те позиције наступа у међународним односима, самим тим представљајући и државе чланице, као своје делове. Друга, да суверена власт у једнакој мери припада и сложеној држави и свакој држави чланици појединачно. У таквој ситуацији, у међународним-правним и државним односима појављују се и сложена држава, али и државе које улазе у њен састав, зависно од конкретних околности и природе ствари.

Зависно од тога колико су делови самостални у сложеној држави разликујемо два облика: федерацију и конфедерацију. Њихова најзначајнија одлика је постојање заједничког циља, али који се, зависно од облика сложене државе, постиже на различите начине, радом извесних заједничких органа. Код оба типа организованих заједница јавља се један заједнички, централни, савезни орган, али правни значај овог органа није исти код оба облика.

ИСТОРИЈСКИ РАЗВОЈ ПОЈМОВА

Политичка историја и државноправна теорија различито означавају појам федерације. Немачка политичка терминологија познаје два облика децентрализоване државе: лабави државни савез (конфедерацију) и изнутра повезанију савезну државу (федерацију). Разлика се састоји у степену интеграције, односно у већем или мањем степену очувања индивидуалности чланица које ступају у државни савез или у савезну државу. Историјски посматрано, конфедерација је старији облик сложене, децентрализоване државе од федерације. По свом пореклу конфедерација је ближа преткапиталистичким политичким облицима, нарочито сталешко-феудалном типу друштва. Ова блискост конфедерације са преиндустријским друштвима потврђена је и у америчком грађанском рату између робовласничког и конфедералистичког Југа и индустријско-капиталистичког Севера. Поред Монтескјеове идеје „федеративне републике“, као могуће противтеже француском апсолутизму и централизму, и начелног става либералног конституционализма који признаје општинску самоуправу као израз народног суверенитета и супротставља је монархијско-бирокуратској свевласти, битан корак напред учинила је расправа о америчком уставу 1787. године, објављена у „Федералисту“, показујући да је за сваки тип федерације нужна подела власти између савеза и појединих федералних јединица, даље, да сваки грађанин САД припада истовремено двома заједницама – држави чланици и савезу који оличава читаву нацију.

Кључно питање је коме припада суверена власт-савезу или свакој чланици федерације, односно конфедерације. Ако се чланицама признаје статус суверених држава, па се сматрају творцима федеративне заједнице на основу неког стварног или претпостављеног уговора, онда је реч о конфедерацији. Такав савез представља само збир посебних државних делегација, који одлучује према начелу једногласности. У случају њихове неусаглашености, лако може доћи до поништења таквог савеза. Међутим, ако чланице савеза имају статус аутономија, ако уживају стварна самоуправна права, зајемчена савезним уставом, и ако су њихове надлежности у оквирима те аутономије јасно одређене, онда је реч о федерацији. У том случају власт је подељена између савеза и његових чланица.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com